

различни свѣдѣния и извлѣченія изъ византийскитѣ источники. Правописанието на Свѣтославовиятъ „Изборникъ“, ако разглѣдаме неговото основание по-внимателно, е бжлгарско, но въ него са срѣщатъ доволно много отстѣпления, които е произвѣлъ малорусскиятъ преписвачъ. Езикътъ или израженията, по тая сжщо причина, доволно чѣсто биватъ темни и неудобопонятни. Изъ сичко са види, че преписвачътъ са е старалъ да приближи своятъ преписъ до малорусското нарѣчие и развалилъ е стариятъ памѣтникъ. Освѣнъ това, статиите, които сж заимствовани изъ пустословната византийска литература, сж темни и непонятни и въ самите оригинале. И така, ако сѣ авниме тоя памѣтникъ съ Остромировото евангелие, то ще да заблѣжмѣ, че въ него са намиратъ вече множество руссизми и въ правописанието и въ произношеніето. Буквите ж, ѝж, ѡ и ѡа са употрѣбляватъ неправилно; шт са употрѣблява на мѣсто цѣ, и пр. Описиваемиятъ ржкописъ кринадлѣжи на XI вѣкъ и намира са въ „Синодалната Библиотека.“ Началото на послѣсловіето принадлѣжи на русскиятъ преписвачъ, а продълженіето му е преписано дума по дума изъ предисловіето на Симеоновиятъ „Изборникъ.“ Нашиятъ покойни родолюбець П. Денкоглу е оставилъ доволно значителна сума за напечатанието на тоя важенъ памѣтникъ. Надъ него одавна вече са занимава г. О. Бодянки.

Оумьноѡ бо льготоѡ на се поплззхшеѡ сжштий въ великѡхъ. иѣции яко же мыѣти. нашскзінхъ бештнн разоумъ лежашть. нѣтзчїѡ о вѣсѣхъ и влзсѣхъ. нѡ и ѡже на въздоусѣ лѣтѡїѡтъ пѣтицѣ да тѣмь оубо на възтокъ и на западъ надесно же и на лѣво. опзїтѡїѡтъ възлѣтаниѡ. аште и грачшти ѡвїтѡса кзде врана оубо си приложивше. акзи зѣло истиньнзїнхъ. чѡїште